

Все про мобілізацію у Кременчуці: відповіді на актуальні питання з перших вуст
Стор. 4

Грип, привіт: у Кременчуці росте рівень захворюваності

Стор. 3

Нові-старі вулиці Кременчука:

на чю честь вони названі

Стор. 6

«Я – дружина військового»:

проект про жінок, чий чоловік пішов на фронт

Стор. 5

Кременчуцький

ТелеграфЪ

www.telegraf.in.ua | 28 вересня 2023 року | №1 (1225) | Не для продажу. Розповсюджується безкоштовно.

Ракетний удар по Кременчуку: 57 постраждалих, один загиблий

Внаслідок ракетного обстрілу армією РФ один чоловік загинув, 17 отримали важкі травми й лікуються в стаціонарі. Крім того, постраждало сім пам'яток культурної спадщини, з них одна — національного значення. Загалом збитки нині оцінюють у 25 млн гривень

22 вересня, о 17.22, у Кременчуці пролунало два потужні вибухи. Особливо їх було чути в центрі міста. За кілька хвилин містяни почули, як містом рухаються спеціальні автомобілі з сиренами: рятувальники, швидкі та поліція.

За 40 хвилин після вибухів міський голова Віталій Малецький попросив містян не підходити до місця події, не виставляти фото та відео в соцмережі.

Після майже години інформаційної тиші начальник Полтавської обласної військової адміністрації Дмитро Лунін повідомив про влучання в цивільну інфраструктуру Кременчука. Стало відомо про загиблих та поранених. Одну ракету збила ППО.

Місце трагедії оточили - там працювали спецслужби. Надійшла інформація про 15 поранених, серед них - діти.

Кореспонденти «Кременчуцького Телеграфа», які працювали на місці трагедії, повідоми-

ли, що навколо місця влучання в житлових будинках повилітали шибки. Без скла залишилася і художня галерея, що на Коцюбинського.

Поблизу неї міська влада організувала штаб допомоги постраждалим - роздавали воду, їжу, засоби індивідуального захисту.

Близько 21-ї години на місце прибув Дмитро Лунін. Стало відомо про 31 пораненого.

О 22.30 повідомили про завершення пошукових робіт.

Від самого ранку 23 вересня кременчуцькі комунальники почали прибирання наслідків удару. Пошкоджені будівлі почали оглядати сім комісій, аби встановити характер пошкоджень, скласти акти та внести дані у відповідні реєстри.

Станом на вечір понеділка у Кременчуці опрацювали приблизно 98 пошкоджених об'єктів. Це приблизно 60% від загальної кількості. Площа зруйнованих або пошкоджених вікон складає 1643 квадратних метри, покрівлі

- 4918 квадратних метрів, фасадів — 770 квадратних метрів.

Орієнтовна сума компенсації на сьогодні складає 25,5 млн гривень.

Крім того, постраждало сім пам'яток культурної спадщини, з них одна — національного значення. Внаслідок удару дуже постраждала і будівля Кременчуцького льотного коледжу.

25 вересня міська рада Кременчука ухвалила рішення про виділення всім постраждалим внаслідок ракетного удару 22 вересня грошової допомоги. Всі, хто був ушпиталений, отримують компенсацію у 25 тис. гривень. Громадяни, які отримали легкі травми та лікуються амбулаторно, — по 10 тис. гривень.

Тим часом кількість потерпілих зросла до 57 осіб. Із них 19 людей знаходяться на стаціонарному лікуванні, у тому числі одна дитина. Загалом постраждало шість дітей. На щастя, вони важких травм не отримали.

Ольга МІНЧУК

ВОЇНИ СВІТЛА

Воїни Кременчуччини
загинули, захищаючи Україну

Сергій Серєда

На війні на Запорізькому напрямку загинув військовий із Горішніх Плавнів Сергій Серєда. Він служив молодшим сержантом 71-ї окремої егерської бригади. Сергій Володимирович.

Народився 27 серпня 1990 року. 9 березня 2022 року добровольцем пішов на російсько-українську війну. У жовтні-листопаді 2022 року проходив навчання з підготовки сержантського складу за спеціальною військовою програмою у Великій Британії. 13 вересня 2023 року під час виконання бойового завдання героїчно загинув.

Ігор Бордюк

Від важких поранень загинув воїн із Кременчуччини Ігор Бордюк.

Мешканець Верхньої Жужманівки помер у Запорізькій клінічній лікарні, про це повідомляє пресслужба Козельщинської громади.

Водій автомобільного відділення взводу забезпечення, справжній патріот своєї країни, віддав своє життя за незалежність та світле щасливе майбутнє.

Олег Стрижак

Після тривалої хвороби помер військовий із Кременчуччини Олег Стрижак.

Жителя Бреусівки поховали у рідному селі 20 вересня.

Олександр Горбань

На війні, виконавши бойове завдання у селі Першотравневе Ізюмського району Харківської області, загинув військовий із Кременчука Олександр Горбань. Про це повідомили у Кременчуцькому РТЦК та СП. Йому було 44 роки.

Олексій Наливайко

На російсько-українській війні загинув воїн із Кременчука Олексій Наливайко.

Військовослужбовець загинув під час виконання бойового завдання із захисту територіальної цілісності Батьківщини, відсічі та стримування збройної агресії російської федерації проти України в районі населеного пункту Верbove Запорізької області. Олексій був призваний на військову службу під час мобілізації 15 квітня 2022 року та був солдатом.

Олексій Наливайко

Олександр Нєліпа

На війні з росією загинув військовий із Кременчуцького району Олександр Нєліпа. Про це повідомляє пресслужба Омельницької громади. Щирий українець, справжній чоловік, хороший батько, краший син, брат та захисник рідної Батьківщини...

Руслан Данильчук

На війні з російськими загарбниками під час виконання бойових завдань із захисту України загинув військовий із Кременчуччини Руслан Данильчук, житель с. Опришки Глобинської громади. Це непоправна втрата не лише для родини, а й для всієї громади, України... Тепер захисник повертається додому на щиті.

Анатолій Хорєвко

Під час російського мінометного обстрілу загинув воїн із Кременчуччини Анатолій Хорєвко.

Старший оператор взводу вогневої підтримки аеромобільного батальйону, наш земляк із Козельщини, загинув під час ворожого мінометного обстрілу поблизу села Верbove Запорізької області.

Овочі та гречка
подешевшали, а яйця та
пальне подорожчали

Кременчуцьке районне управління Держпродспоживслужби провело моніторинг цін на соціально значущі товари у торговельних закладах району за минулий тиждень. З цією інформацією сьогодні журналістів ознайомив начальник Кременчуцької РВА Олег Лєднік

Овочі на Кременчуччині продовжують дешевшати, що пояснюється сезонним фактором. Дешевшає також гречка та куряче м'ясо. А подорожчали лише автомобільне пальне та яйця.

Згідно з моніторингом цін від Держпродспоживслужби станом на 21 вересня **найбільше подешевшали:**

- птиця (тушки курячі) — на 2,55 грн за кг;
- крупа гречана — на 2,40 грн за кг;
- макаронні вироби — на 1,00 грн за кг;
- капуста білокачанна — на 0,95 грн за кг;
- морква — на 0,30 грн за кг;

- картопля — на 0,20 грн за кг;
- цибуля ріпчаста — на 0,10 грн за кг;
- буряк — на 0,10 грн за кг.

Найбільше подорожчали:

- яйця — на 3,00 грн за десяток;
- бензин — на 2,00 грн за літр;
- дизельне пальне — на 1,09 грн за літр;
- автогаз — на 0,85 грн за літр.

Нагадаємо, що у разі виявлення випадків завищення цін на соціально значущі товари можна звертатися до Кременчуцького районного управління Держпродспоживслужби.

Номер телефону Відділу захисту споживачів цього управління, за яким у робочий час можна повідомляти про порушення справ споживачів — **050 726 8962**.

На завищені ціни на соціально значущі товари можна також поскаржитися до Головного управління Держпродспоживслужби у Полтавській області за телефоном цілодобової «гарячої лінії» — **093 3620536**.

У робочі дні, з 9.00 до 16.00, можна зателефонувати за номером **(0532) 606647**.

Віктор КРУК

Вісім млн грн - на закупівлю обладнання
для травматологічного відділення

Для оснащення травматологічного відділення лікарні інтенсивного лікування «Кременчуцька» після капітального ремонту меблями, інвентарем, медичним обладнанням із бюджету Кременчука виділили кошти у сумі вісім млн грн

Кошти розподілять наступним чином:

- **6 млн грн** на «Капітальні трансферти підприємствам (установам та організаціям)» за напрямом використання «Придбання обладнання і предметів довгострокового користування»;
- **2 млн грн** на «Субсидії та поточні трансферти підприємствам (установам та організаціям)» за напрямом використання «Предмети, матеріали, обладнання та інвентар».

Нагадаємо, у хірургічному відділенні лікарні інтенсив-

ного лікування «Кременчуцька» для лікування ран використовується VAC-терапія – це методика, яка передбачає використання від'ємного тиску для очищення поверхні рани та прискорення загоєння. Переваги методу полягають у видаленні ексудату, зменшенні набряку, зростанні мікроциркуляції, формуванні грануляції, посиленні синтезу сполучної тканини. Використовується для лікування великих інфікованих ран.

Лікування в ЛІЛ «Кременчуцька» безоплатне і надається всім, хто цього потребує.

Катерина ТУРИБАРА

4,7 млн грн - на пожежну сигналізацію

Наприкінці вересня у Кременчуці виділили близько 4,7 млн грн на встановлення системи автоматичної сигналізації та системи оповіщення про пожежу у 18 навчальних закладах міста. Відповідні рішення затвердили на позачерговій XX сесії Кременчуцької міської ради

Кошти виділяються зі Стабілізаційного фонду Кременчуцької міської територіальної громади Департаменту освіти для їх подальшої передачі навчальним закладам.

Гімназіям та ліцеям:

- № 17..... 19 390 грн
- № 1..... 37 348 грн
- № 22..... 26 004 грн
- № 26..... 19 596 грн

- № 24.....480 415 грн
- № 21.....507 035 грн
- № 28..... 1 261 028 грн
- № 25..... 94 172 грн

Зкладам дошкільної освіти (ясла-садок):

- № 3..... 52 763 грн
- № 12..... 44 633 грн
- № 46..... 44 633 грн
- № 59..... 59 305 грн
- № 63.....401 150 грн
- № 55.....416 644 грн
- № 64.....430 494 грн
- № 74.....436 482 грн
- № 33.....443 512 грн
- № 78.....615 574 грн

Віктор КРУК

У Кременчуці народився
справжній богатир

Минулого тижня у Кременчуці народився хлопчик з вагою 4,5 кг. Про це повідомляє пресслужба Кременчуцької міської ради

Статистика свідчить, що кілька тижнів поспіль дівчаток народжується більше, ніж хлопчиків. Із 18 по 24 вересня у Кременчуці на світ з'явилося 34 малюки — 18 дівчаток та 16 хлопчиків.

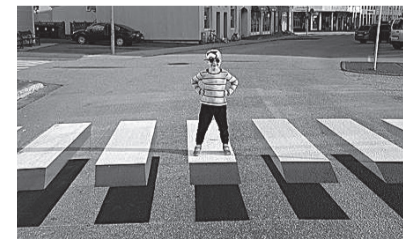
У Кременчуцькому перинатальному центрі ІІ рівня побачили світ 24 дитини (8 хлопчиків та 16 дівчаток), а у пологовому відділенні Кременчуцької міської лікарні «Правобережна» — 10 немовлят (8 хлопчиків та 2 дівчинки). Троє діточок народилося у родинних внутрішньо переміщених осіб.

Катерина ТУРИБАРА

На дорогах обладнують нові підняті
пішохідні переходи

У Кременчуці на дорогах продовжують з'являтися нові підняті пішохідні переходи. Загалом у місті вже встановили 15 таких елементів заспокоєння швидкості руху.

Минулого тижня нові підняті пішохідні переходи встановлювали на вулиці Перемоги. Працівники Шляхового ремонтно-будівельного управління обладнують їх біля будинку №3 (р-н магазину «Оптовичок»); біля будинку №24 (р-н магазину «Роксолана»); в районі перехрестя вулиць Перемоги та Івана Мазепи й Перемоги та Миколи Гоголя.

Практика використання підвищених пішохідних переходів широко застосовується в країнах Європою, США, Канаді тощо. Невеликий перепад висоти змушує водія скинути швидкість перед переходом та є додатковим засобом безпеки для пішохода. Роботи тривають.

Головний та випусковий редактор:

Ольга Мінчук

Верстка:

Анатолій Василенко

Газета є членом
Української асоціації видавців
періодичної пресиE-mail відділу новин:
telegraf.in.ua@gmail.comАдреса редакції
та видавця:39600, Кременчук,
вул. Шевченка, 50а
Тел. (0536) 74-35-73
(068) 640-44-48

Номер (опільний випуск) підлягає до друку 27.09.2023р.

Видруковано у ТОВ «АСМ» м. Полтава,
пр. Перспективний, 6, тел. (05322) 2-57-69

e-mail: tovasm@smail.ru

Замовлення № 16163. Наклад 1000 прим.

Свідчення про реєстрацію серія ПЛ № 951-208ПР від 24.05.2011р.

Засновник – ПП С.В. Кулясов

Видавець – ПП «Видавничий дім «Приватна газета»

Відповідальність за зміст публікацій несе автор. Листування з читачами – на сторінках газети. Редакція може не поділяти думку автора публікації. Рукописи не повертаються. Використання матеріалів і новин «Кременчуцького Телеграфу» дозволяється тільки при письмовому дозволі редакції. Всі права захищені. За порушення авторських прав Законодавством передбачена відповідальність.

Привіт, грип

У Кременчуці зростає захворюваність на вірусні хвороби

У Кременчуці спостерігають незначне зростання кількості випадків захворюваності на вірусні хвороби. Кременчужани кажуть — почали хворіти діти, що ходять до школи, на лікарняні пішли й деякі працівники підприємств. В аптеках міста можна почути, як містяни купують «стандартний набір» при застуді.

— У порівнянні з аналогічним періодом серпня — випадки ГРВІ дійсно почастішали, — розповіла «Кременчуцькому Телеграфу» заступниця директора з охорони дитинства та материнства Центру ПМСД № 3 Надія Боровик. — Це прогнозовані випадки, адже об'єдналися дитячі колективи, а також осінь — пора, коли частішають гострі вірусні інфекції.

Водночас вона зазначила, що грип амбулаторно ще не діагностували.

Завідувач Кременчуцького районного відокремленого підрозділу Державної установи «Полтавський обласний центр контролю та профілактики захворювань МОЗ України» Андрій Поляков зазначив, що масового зростання ГРВІ в місті серед дорослих поки що не фіксують, лише поодинокі випадки, а епідемічний сезон має розпочатися в жовтні.

— Наступного тижня МОЗ має визначити прогнозовані штами грипу, які курсуватимуть в Україні, та надати відповідні рекомендації, — сказав він.

Щодо коронавірусу, очікується, що його віднесуть до переліку ГРВІ — тобто він «розчиниться» в групі гострих респіраторних вірусних інфекцій.

«Це означає, що епідемічний сезон грипу, який буде поєднаний із COVID-19, буде важчий, але важчий в переважній більшості для осіб віком 60+ та для людей із супутніми захворюваннями. Формально буде видно зростання кількості смертельних випадків у кожному епідемічному сезоні», — заявив на початку вересня заступник міністра охорони здоров'я — головний державний санітарний лікар Ігор Кузін.

Ольга МІНЧУК

У Кременчуці реорганізують два дитячі садки

Як стало відомо з проекту рішення, яке ухвалили на сесії Кременчуцької міськради, дитячий садок № 4 приєднають до гімназії № 7, а дитсадок № 67 — до гімназії № 21. Із запитанням, яка мета такого приєднання, ми звернулися до директора департаменту освіти Геннадія Москалика

Він пояснив, що це оптимізація фінансових ресурсів. Не буде двох директорів — буде один, не буде бухгалтерів, завгоспів, двох шеф-кухарів. Людей не звільнять, їх переведуть на інші посади — помічників вихователів, прибиральниць, адміністративні запропонують інші педагогічні посади.

Головний освітянин міста поінформував, що завдяки реорганізації по кожному дитсадку вдасться зекономити по 500 тисяч грн на рік на зарплатах (тобто по двох закладах дошкільної освіти — 1 млн грн). Крім того, певну суму зекономлять і на опаленні приміщень.

— Наприклад, у дитсадку працює помічник вихователя. І тут він звільнив-

ся, поїхав кудись. Є вакантна посада. З дитьми ж мусить хтось працювати. От завгосп перейде туди. А вакансія завгоспа буде скорочена — і буде економія, — каже Геннадій Москалик.

Оскільки Кременчуцька гімназія № 21 колись була інтернатом, там є спальний корпус, який стоїть незадіяний, там і розмішуватимуться дошкільнята. Уже протягом п'яти років дитячий садок № 4 і так працює на першому поверсі Кременчуцької гімназії № 7.

За словами Москалика, з приміщеннями дитсадків, які реорганізують, нічого робити не збираються, вони перейдуть на баланс гімназій. Приміщення стоятимуть порожні, їх охоронятимуть.

За інформацією пресслужби мерії нашого міста, наразі гімназія №7 працює в очному режимі, а ЗДО №4 приймає дітей на повний робочий день та під час повітряних тривог використовує укриття 7 гімназії. Кременчуцька гімназія №21 та ЗДО №67 поки продовжують працювати у дистанційному форматі.

Нагадаємо, цього року реорганізували ще п'ять навчальних закладів.

Катерина ТУРУБАРА

Пам'ятні знаки та меморіальні дошки у Кременчуці потребують змін

У рамках декомунізації та дерусифікації у Кременчуці демонтували 4 пам'ятні таблички, на черзі ще 10. Крім того на дев'ятох об'єктах культурної спадщини Кременчука мають замінити на українські написи, зроблені російською мовою, а також на тих, де йдеться про Велику Вітчизняну війну

Про це стало відомо під час засіданні комісії з перейменування міських об'єктів топоніміки в рамках дерусифікації та деколонізації 20 вересня.

Під час засідання згадали про демонтовану дошку генералу Маргелову. Голова комісії та секретар Кременчуцької міської ради Юрій Гриценко сказав, що це питання вже закрито і доля таблички вже вирішена остаточно — повертати її не збираються.

Також демонтували пам'ятну дошку на честь Героя Радянського Союзу М. С. Новохатька на вул. Республіканська, 87, меморіальну дошку на честь Героя Радянського Союзу П. С. Приходька — вул. Сержанта Мельничука, 3, меморіальну дошку Маргелову В.П. у парку «Кагамлицький» та меморіальну дошку на честь воїна — інтернаціоналіста В. Д. Барильченка на вул. Університетська, 13.

Нагадаємо, у червні комісія ухвалила рішення про демонтаж 13 меморіальних дошок, які виконані російською мовою. На сьогодні виявили ще одну табличку, яка потребує змін — це пам'ятна дошка на честь Героя Радянського Союзу О. Й. Халаменюка, що знаходиться на будинку № 40/2 на вул. Халаменюка.

Вероніка БІЛОДІД

У Кременчуці діятиме міська акція для військових

Громадян у військовій формі або за наявності військового посвідчення обслуговуватимуть позачергово. Ініціатива діятиме в рамках міської акції «Я поважаю захисників і захисниць України». Відповідне рішення депутати ухвалили на сесії міської ради

Як відомо, до акції долучать комунальні установи. Всі інші підприємства робитимуть це за власним бажанням. Заклади, що взяли участь, мають розмістити у своїх приміщеннях вказівники про те, що тут військові обслуговуються позачергово.

— Є питання, коли наші військовослужбовці проходять наркодиспансер. Там у чергах ніхто не звертає уваги на військовослужбовців, — сказав секретар міської ради Юрій Гриценко.

Міська акція триватиме до закінчення воєнного стану в Україні, зазначено у проекті рішення.

Вероніка БІЛОДІД

Ветерани війни на Полтавщині отримали понад мільйон гривень на інвестування

П'ять ветеранів на Полтавщині отримали 1,3 млн грн для створення чи розвитку власної справи. Грантові кошти надає держава. Найчастіше для інвестування військові обирають: сферу послуг таксі; екоклінінг; вирощування овочів та зелені в теплицях; торгівлю будматеріалами та автозапчастинами.

Відомо, що програма створена для учасників бойових дій, осіб з інвалідністю внаслідок війни, а також їхніх дружин або чоловіків. Передбачені три види грантів: до 250 тис. грн, до 500 тис. грн, до 1 млн грн. Прийом заявок — у «Дії».

Сервісний центр переїхав до ЦНАПу

У четвер 21 вересня у Кременчуцькому ЦНАПі відкрився оновлений сервісний центр МВС № 5342. Про це повідомили у пресслужбі Кременчуцької міської ради.

В оновленому екзаменаційному класі є чотири камери відеоспостереження, які фіксують усі дії працівників центру і тих, хто складає іспит. Це забезпечує прозорість усієї процедури.

У рамках співпраці з сервісним центром МВС місто придбало три нові зручні автомобілі для складання іспитів: два на механіці та один на автоматі. У транспортних засобах також встановлені камери, які фіксують весь процес складання іспиту.

Сервісний центр працює з **понеділка до п'ятниці, з 8.00 до 17.00, а в суботу - з 8.00 до 15.45** (неділя — вихідний).

СБУ затримала рекетира, який у Черкасах вимагав гроші з родин загиблих воїнів ЗСУ

Зокрема, одноразову виплату у розмірі 15 млн гривень, яку родина отримує від держави після загибелі захисника на війні. У разі відмови віддати йому частину грошей рекетир погрожував потерпілим насильством та фізичною розправою, у тому числі над їхніми дітьми.

Оперативники СБУ затримали рекетира «на гарячому» під час передачі йому частини «данини». За даними слідства, затриманим є місцевий житель, який використовував власні зв'язки, щоб отримати інформацію про родичів загиблих захисників України. Зловмиснику обрали запобіжний захід у вигляді тримання під вартою без права внесення застави — йому загрожує до 12 років тюрми.

СТАЛО ВІДОМО, ЩО...

...на Полтавщині зростає захворюваність на вірусні гепатити. За пів року у Полтавській області виявили 294 людини з хронічним вірусним гепатитом С та 33 — з гепатитом В. Статистика по Полтавщині вища, аніж в середньому по всій Україні. Зазначено, що це пов'язано з міграцією населення. За словами експерти ДОЗ за напрямком «Інфекційні хвороби» Лідії Войтенко, загалом на сьогодні в області зареєстрували 2620 осіб із хронічним вірусним гепатитом С та 797 — із гепатитом В. У 2023 році лікуватися почали 158 осіб. Отримали повний курс лікування 195 хворих на гепатит С, 22 особи — на вірусний гепатит В (серед них 37 військовослужбовців, 18 ВПО).

...у Кременчуці фінансування Програми розвитку територіальної оборони збільшили на 5 млн грн. На позачерговій ХХ сесії Кременчуцької міської ради депутати затвердили Програму розвитку територіальної оборони Кременчуцької міської територіальної громади на 2023 рік у новій редакції. У програмі збільшується обсяг її фінансування на понад 5 млн грн. Додаткові кошти передбачені для надання допомоги двом військовим частинам Міноборони у відповідь на їхнє звернення. Загальний обсяг фінансування Програму розвитку територіальної оборони Кременчуцької міської територіальної громади на 2023 рік збільшений до понад 407 млн грн.

...у Кременчуцькому районі браконьєр виловив риби майже на мільйон гривень. У Градизькій громаді зупинили мотоцикліста, у якого знайшли приблизно 50 кілограмів свіжовиловленої риби та 300 метрів сіток. Про це повідомили пресслужбу ГУ НП Полтавщини 23 вересня. Наразі мотоцикл, риба та сітки вилучені. За попередньою оцінкою фахівців, завдані державі збитки становлять майже 950 тисяч гривень. Відкрито кримінальне провадження за частиною 1 статті 249 Кримінального кодексу України. Чоловіку загрожує штраф або обмеження волі на строк до трьох років.

Кременчуцький військкомат мобілізував на війну 7 тисяч чоловіків та понад 60 жінок

Призов на військову службу за мобілізацією, вручення повісток на вулицях, надання відстрочок військовозобов'язаним, робота військкоматів, повідомлення правоохоронних органів про випадки корупції в ТЦК та СП – усі ці теми зараз активно обговорюються у соцмережах та ЗМІ

Ми отримали відповіді на питання, які цікавлять наших читачів. Напередодні своєї відставки на них відповів начальник Кременчуцького районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки полковник Роман Сушко, який через стан здоров'я був вимушений звільнитися з військової служби.

– Чи є плани у Кременчуцького районного ТЦК та СП щодо збільшення кількості мобілізованих?

– Мобілізація у Кременчуцькому районному ТЦК проводиться згідно з тими вказівками, які нам надає вище командування. На сьогодні немає ніяких додаткових «хвиль» та ніякого посилення темпів. Нам визначені планові завдання щодо комплектування військових частин офіцерами, сержантами, солдатами та технікою. На сьогодні Кременчуцький ТЦК та СП планові завдання, які нам поставлені, виконує. Деякі військові частини ми «закриваємо» на 100%, деякі навчальні центри, у зв'язку з тим, що там є жорсткий відбір, лише на 50-60%.

– Тобто ви хочете сказати, що навчальні центри приймають не всіх мобілізованих?

– Так, є такі навчальні центри. Наприклад, навчальні центри Десантно-штурмових військ. Я туди їздив особисто старшим від обласного ТЦК та бачив, як там приймають. Відбір проводиться дуже серйозний, тому не кожний туди може потрапити. Навіть якщо дуже бажає служити в ДШВ, він може туди не потрапити. Ретельно відбирають військовозобов'язаних тому, що їх, зокрема, направляють на навчання за кордон. Якщо ж мобілізований туди не потрапляє (не проходить відбір – ред.), то ми його перенаправляємо в інший навчальний центр.

– Чи можете ви назвати кількість мобілізованих Кременчуцьким РТЦК та СП з 24.02.2022 року та чи збільшилися темпи мобілізації в останні місяці?

– Темпи мобілізації не збільшилися – усе йде у плановому порядку. На сьогодні ми загалом призвали за мобілізацією до 7 тисяч військовозобов'язаних, з них близько 500 – офіцерів запасу, та понад 600 одиниць техніки.

– Яка кількість добровольців, які вирішили стати на захист України, серед мобілізованих?

– З початку повномасштабного вторгнення здебільшого призивалися добровольці. Потім їх чисельність зменшилася. На сьогодні добровольців приблизно 10% від усіх, кого мобілізують.

– Чим обмовлена робота спільних груп працівників ТЦК та поліції з вручення повісток у громадських місцях у Кременчуці та чи працюють такі групи в інших населених пунктах району?

– Було розпорядження начальника обласного ТЦК щодо патрулювання. Для виконання цього завдання до нас були направлені поліцейські. Такі групи наразі працюють у зв'язку з тим, що

багато військовозобов'язаних, які мають прибувати для уточнення даних до ТЦК, не прибувають. Тому, якщо військовозобов'язаний не йде до нас, то ми йдемо до нього. Щоб їх оповістити. І при цьому ставимо завдання патрульним, щоб вони роз'яснювали військовозобов'язаним: якщо у них є право на відстрочку, то вони мусять прибути до ТЦК з документами, щоб підтвердити це право. Тобто патрульні зобов'язані проводити роз'яснювальну роботу, щоб не було так, як нещодавно у Полтаві.

– Ви згадали про резонансний випадок у Полтаві, коли фітнес-блогер принижував, ображав, провокував військовослужбовців у патрулі. Чи передбачена відповідальність громадян за те, що вони протидіють військовослужбовцям військкомату при виконанні службових обов'язків із вручення повісток?

– За це є кримінальна відповідальність згідно зі статтею 435-1 ККУ. Образа честі та гідності військовослужбовця, погроза військовослужбовцю у таких випадках карається обмеженням волі на строк від 3 до 5 років або позбавленням волі на той самий строк.

Зазначу, що у складі цих патрулів є військові, які пройшли горнило війни або мають висновок ВЛК щодо обмеженої придатності до проходження військової служби.

До речі, серед тої групи військовослужбовців, які вручали повістки на вулицях Полтави, був і наш військовослужбовець із 1-го відділу (Горішні Плавні). Після таких образ, принижень та плювань з боку того блогера він сказав, що такого приниження терпіти не буде й більше служити не хоче. У нього було право на звільнення за сімейними обставинами й позавчора він звільнився.

Ми просто втрачаємо нормальних військовослужбовців, які можуть принести користь, через дуже негативне ставлення до них деяких громадян.

– Скільки громадян після отримання повістки прибуває до Кременчуцького РТЦК та СП у встановлений час?

– Офіцерів запасу прибуває десь 30%, а солдатів та сержантів – 5-10%. Наведу приклад: в один із днів проводили оповіщення і прийшли три офіцери запасу. Два з них були у розшуку – поліція їх про це сповістила й вони самі прийшли. А третій уже відслужив, звільнився, два місяці відпочив та прийшов знову добровільно поступити на військову службу.

– Які заходи живає Кременчуцький РТЦК та СП до тих військовозобов'язаних, яким були вручені повістки для уточнення облікових даних, але вони їх проігнорували та не прибули у визначений час до ТЦК?

– На усіх військовозобов'язаних, яким вручені повістки, але вони не прибули у визначений час, ми передаємо документи до правоохоронних органів. Їх вносять у базу «Армор»

і якщо поліція знаходить такого військовозобов'язаного, то правоохоронці привозять його до нас для складання адмінпротоколу та вручення повістки для проходження ВЛК. Буквально вчора поліцейські затримали такого військовозобов'язаного, привезли його до нас, ми йому вручили повістку на проходження ВЛК. Сьогодні він почав її проходити. Якщо визнають придатним, то буде призваний на військову службу.

– Чи є у Кременчуцькому районі кримінальні провадження щодо «ухилянтів» та судові вироки? Яка кількість військовозобов'язаних у районі притягнута до адміністративної відповідальності?

– На сьогодні у районі є 17 кримінальних проваджень. З них по сімох провадженнях суди вже винесли вироки. Загалом дають один рік умовно. З початку цього року щодо порушників, пов'язаних із проведенням мобілізації, складено 78 адміністративних протоколів. А з початку повномасштабного вторгнення близько 200 адмінпротоколів.

– Якщо військовозобов'язаний прибуває по повістці до РТЦК та СП для уточнення облікових даних, чи завжди він отримує наступну повістку – для проходження ВЛК?

– Усі дії військовозобов'язаних обов'язково супроводжуються повістками. Пішов на додаткові обстеження за рішенням ВЛК – отримує повістку. Йому дається термін, який визначає лікар. Але не так, що дали повістку і він зник на пів року.

– Хто створює ВЛК, які лікарі входять до її складу та чи є серед них військові? І чи можете ви впливати на роботу ВЛК та її висновки?

– На роботу ВЛК я взагалі не впливаю і до неї ніякого стосунку не маю. Ми в ТЦК лише ведемо журнал направлень на ВЛК. Військово-лікарську комісію створює Департамент охорони здоров'я, який підпорядковується міському голові. А серед лікарів, які входять до її складу, є лише два колишніх військових лікарі – окуліст та хірург. Свого часу вони служили у військовому шпиталі. Військовозобов'язані під час проходження ВЛК проходять усіх лікарів, а заключне слово має голова ВЛК.

– Чи усіх військовозобов'язаних, які за висновком ВЛК є придатними або обмежено придатними до призову на військову службу, мобілізують до лав ЗСУ?

– Усіх, хто пройшов ВЛК, визнаний придатним та не має права на відстрочку, однозначно будуть призвати. Ті, хто обмежено придатні – дивимося, яка у них стаття, які обмеження, і тоді вже погоджуємо з обласним ТЦК й вони нам визначають, куди їх можна направити. Тому що були такі військові частини, які брали й обмежено придатних.

– Куди після призову на військову службу потрапляє мобілізований?

– Ми усіх мобілізованих скеровуємо у навчальні центри. А там вже після проходження підготовки їх розподіляють далі. Зазвичай вони там перебувають 2-3 місяці.

– Чи мобілізуєте ви жінок-військовозобов'язаних, зокрема медиків, та скільки загалом жінок і яким чином з початку повномасштабної війни потрапило до ЗСУ?

– Мобілізуємо жінок-медиків та інших спеціальностей. Проте, жінки, які хочуть мобілізуватися, їдуть до командира військової частини, отримують від нього документ, що він готовий взяти цю громадянку на відповідну посаду до своєї частини. На сьогодні до військових частин Національної гвардії ми призвали понад 60 жінок. Як приклад назву журналістку вашого видання, Альону Душенко, яку ми нещодавно призвали до ЗСУ. Коли ми ще до повномасштабної війни почали брати жінок на військовий облік, вона сама прийшла до нас в ТЦК, написала заяву, пройшла медичну комісію і стала на облік. А нещодавно була призвана по мобілізації.

– Чи можете ви мобілізувати або прийняти на військову службу за контрактом тих, хто за чинним законодавством не підлягає призову, але добровільно хоче вступити на військову службу?

– Особи з інвалідністю – однозначно ні. Якщо вони хочуть служити – направляємо на ВЛК і там комісія вирішує, чи можуть вони служити. Непридатні до військової служби за станом здоров'я – так само. Якщо чоловік бажає служити, то пише заяву, інакше ми не можемо таку людину призвати. Призвати віком понад 60 років ми не можемо, тому що згідно з законом проходити військову службу можна лише до 60 років. Багатодітних військовозобов'язаних ми можемо призвати, але якщо така особа сама напише заяву. А ще я вимагаю заяву від його дружини, бо були випадки, коли через якісь непорозуміння з дружиною, негарзди в сім'ї, чоловік писав заяву на мобілізацію, його призивали, а потім до мене приходила дружина з дітьми та починали вимагати повернути чоловіка назад.

– Чи проводите ви мобілізацію чи призов на контрактну службу, окрім ЗСУ, до лав Національної гвардії та Державної прикордонної служби України?

– По мобілізації ми призиваємо і в НГУ, і в ДПСУ. А от на військову службу за контрактом – ні. НГУ та ДПСУ самі призивають. Нас про це вони лише повідомляють.

– Багато читачів запитують – скільки ще продовжуватиметься війна

та коли почнеться демобілізація і чи будуть замінювати тих, хто воює вже 1,5 року?

– Коли закінчиться війна, сказати не можу. А щодо тих, хто воює 1,5 року, то в кого є підстави на звільнення – ті звільняються. А в кого немає таких підстав, то служать далі. Але є ще військовослужбовці, які рішенням ВЛК визнаються обмежено придатними й не можуть служити у бойових військових частинах. То ми таким даємо відношення і їх переводять до ТЦК – вони у нас займаються оповіщенням, врученням повісток та іншими завданнями.

– Нещодавно Мініборони затвердило новий Розклад хвороб, за яким ВЛК оцінюватимуть придатність до військової служби (наказ № 490). Також впорядковано проходження служби обмежено придатними. Чи не планується у зв'язку з цим додаткова мобілізація обмежено придатних до проходження військової служби?

– Нічого такого не планується. Ми як призвали обмежено придатних, так їх і призиваємо. Якщо людина придатна по всіх параметрах. А ті статті, що поміняли – раніше було визначення в індивідуальному порядку, а зараз будуть усі придатні. Це вже питання до ВЛК.

– Зараз мова про те, щоб замінити посадовців ТЦК та СП на офіцерів, які мають бойовий досвід та поранення. Чи проводиться у Кременчуцькому РТЦК та СП така заміна (ротація) та яка частина офіцерів, солдат та сержантів у вашому закладі мають статус УБД чи особи з інвалідністю внаслідок війни? Чи є ті, хто за останні 1,5 року пройшли через фронт?

– Така робота у нас проводиться. У роті охорони військкомату на 100% залишилися або інваліди, або ті, хто рішенням ВЛК визнані обмежено придатними до військової служби та переведені до нас із бойових військових частин. А ми, відповідно, усіх, хто був придатний та не мав інвалідності, відправили до бойових військових частин. Це відбувається постійно. Наприклад, якщо обласний ТЦК комплектує батальйон і не вистачає офіцерів, солдат, сержантів, то приходять розпорядження, ми відбираємо потрібну кількість військовослужбовців та переводимо їх на комплектування до тієї військової частини. Дуже багато офіцерів, сержантів та солдат уже таким чином переведені. За час повномасштабної війни я вже близько 300 чоловік таким чином поміняв.

– Повістки на вулицях Кременчука вручають ті, хто має досвід

«Я – дружина військового»

Проект «Кременчуцького Телеграфа» «Я – дружина військового» розповідає про кременчужанок, чії чоловіки пішли на фронт – захищати Україну від росіян

– Вірите – я сіла, плакати хотілося, бо я не знала, що мені робити. Кажуть, будинок – місце сили, але на той момент я казала, це не місце сили, це місце вампіризму, бо я спустошена була вкрай. Зараз легше, десь місяць, як все владналося. На це пішов майже рік...

Тетяна каже, що в їхній родині були розподілені з чоловіком обов'язки: вона відповідала за те, щоб приготувати їсти, купити продукти, дітей у школу, на гуртки відвезти. Він – за все інше.

– А зараз я ходжу двором, дивлюся – і розумію, що я взагалі нічого не знаю. Нашо те робилось, нашо так, а чому тут отак? Це він знав, він це робив, мене туди не підпускав, і це катастрофа. Спочатку хотілося просто кудись забігти, щоб нічого не бачити... Нині потроху все владналося, – каже дружина військового. – Допомогли люди, друзі. Самі приходять, дивляться та роблять.

Найстрашніше питання (можна зробити врізом)

– Найстрашніше питання, яке ставлять – «Як ти». Оце питання «Як ти?» – просто вбиває. Краще нічого не питати! Бо як можна пояснити, як я? Після смерті чоловіка у мене була розмова зі страховою компанією. І працівниця мені в якийсь момент каже: «Ну, чого ви переймаєтесь, я вас розумію, ви втратили чоловіка». А я кажу: «Ви мене не розумієте. Щоб мене зрозуміти, у вас має бути така сама втрата».

Це може зрозуміти лише жінка, яка так само когось втратила. А так голосливо казати, що я вас розумію...

Про підтримку

З Тетяною Андроєвою ми поговорили про те, як суспільство має підтримувати жінок, що лишилися без чоловіків. На її думку, в місті, та й у країні в цілому, не вистачає психологічної підтримки. Вона навела приклад своєї реабілітації:

– Ми їздили в табір у квітні. Це організувала Маша Єфросініна (громадська організація «Фонд Маша» – ред.) та єврейська громада в Британії. Це був шикарний готель, ми там проживали три тижні з дітьми. Там працювала група класних психологів. Вони справді повертали до життя жінок. Аби б такі центри були в кожному місті, тому що психологічна підтримка потрібна кожній жінці: матері, дружині, дитині, яка втратила. Бо втрата в нас забирає ресурсу десь на 80-90%. І поповнити цей ресурс немає чим.

Всі кажуть – лікує час, треба почекати. А часу немає, є малі діти, їм потрібна мама. Якщо мама впадає в депресію, то дитина – сама по собі.

Можливо, варто громадську організацію створити, де були б оці мами, дружини.

У нас нижче вулицею живе Оля Гончарова, у якої теж чоловік загинув – наші чоловіки дружили. Ми коли зустрічаємося, подивимося один на одного, поплачемо – і вже легше стає. Тетяна Андроєва впевнена, що треба створити об'єднання, у яких жінки могли б поспілкуватися, розповісти одна одній про свій біль, тому що вони зрозуміють один одного. Серцем розуміють, у кого яка втрата, в кого яка біда.

Ольга МІНЧУК

Тимчасово виконувати обов'язки начальника Кременчуцького районного ТЦК та СП призначений заступник начальника Кременчуцького РТЦК та СП – начальник мобілізаційного відділу підполковник Мирослав Волков. Чи очолить він цю установу на постійній основі, або ж призначать когось іншого, поки невідомо.

участі у бойових діях чи військовослужбовці, які не були на фронті?

– Вручають переважно ті, хто має бойовий досвід. Це військовослужбовці, які служать у роті охорони. Вони або переведені з бойових військових частин, або ті, хто має право на звільнення чи інвалідність.

– Чи всі керівники підприємств, організацій, установ відповідально ставляться до питань військового обліку військовозобов'язаних, призову на військову службу по мобілізації їхніх працівників, мобілізації техніки на потреби ЗСУ? Якщо є ті, хто ігнорує цю роботу, то чи можете ви їх назвати та які заходи щодо них ви можете застосувати та застосовуєте?

– У нас понад 1,5 тисячі підприємств. На наших розпорядження щодо військового обліку вони здебільшого відповідь дають. Краще це роблять великі підприємства – з ними простіше працювати. На жаль, є 47 малих підприємств, які відмовляються від ведення військового обліку. Тому будемо виходити на начальника районної військової адміністрації, щоб якось вплинути на ці підприємства. Ми можемо й самі вплинути через складання адмінпротоколу, але хочемо спочатку з ними розібратися – чи є в них взагалі військовозобов'язані та техніка.

– Чи виконує Кременчуцький ТЦК та СП план (поставлені завдання) по призову на військову службу за мобілізацією та по мобілізації техніки на потреби ЗСУ?

– На сьогодні більш-менш виконуємо. Якби не було такої проблеми, як «допоможіть сусідній області», то взагалі б із цим проблем не було б. Полтавщині ніхто й ніколи не допомагає. А іншим областям доводиться допомагати. Надходить розпорядження щодо негайного призову, бо треба замість них комплектувати якусь військову частину. Ми готові допомагати, але якби призвали 50 чоловік і усіх їх нам повернули живими й здоровими. А так ми допомагаємо сусідам, а хоронимо самі.

– Чи були у Кременчуцькому ТЦК та СП виявлені випадки корупції та зловживань? Скільки військовослужбовців (службовців) через це було притягнуто до адміністративної чи кримінальної відповідальності або звільнено з посад?

– У нас за корупційні діяння нікого не було притягнуто до відповідальності та нікого не було звільнено. Таких випадків у Кременчуцькому РТЦК та СП не було.

– Військкоматам планують відкрити доступ до усіх держреєстрів – що це означає та як може допомогти у питаннях військового обліку та проведення мобілізації?

– Якщо відкриють доступ, то ми будемо знати, чи виїхав військовозобов'язаний за кордон, чи ні... Тому, що зараз дуже багато шахраїв, які підроблюють документи, і прикордонники не знають, чи це оригінальний документ він показує на кордоні, чи підробку. І пропускають...

– Який зараз розмір грошового забезпечення військовослужбовців ЗСУ та чи є різниця у грошовому забезпеченні по

видах військової служби?

– Контрактники та мобілізовані отримують однаково – від 20 до 30 тисяч гривень, а ті, хто на «нулі» – 100 тисяч плюс 20-30 тисяч, залежно від звання і посади. А на другій лінії – 50 тисяч гривень.

– Хто встановлює статус «Учасника бойових дій» та «Особи з інвалідністю внаслідок війни»? Яка роль військового обліку та чи можете ви впливати на МСЕК щодо визначення статусу «Особи з інвалідністю внаслідок війни»?

– Ми ні на кого не можемо впливати... Роль ТЦК досить важлива, тому що багато звільнених військовослужбовців приходять до нас для постановки на військовий облік з неоформленими документами щодо їх статусу. Документів про поранення чи інших не вистачає. Тому ми оформляємо пакет документів на отримання статусу, і якщо не вистачає якихось, то відправляємо запити до військових частин. А потім чекаємо від них відповіді – тиждень, місяць. Починаються скандали, суди... І коли ми збираємо повний пакет документів, то відправляємо його на комісію. На сьогодні в Україні є 21 комісія, яка має право надавати статуси. Якщо, наприклад, це військовослужбовець із ДШВ, то відправляємо на комісію при Командуванні ДШВ.

– Яку грошову допомогу отримує родина загиблого та пораненого військовослужбовця і хто її виплачує?

– Родинам загиблих грошову допомогу виплачує Міноборони – 15 млн грн, а отримують її пропорційно від цієї суми члени родини, які мають право на цю допомогу. Щодо допомоги пораненим, то гроші виділяє й комісія Кременчуцької міської ради, до якої я входжу... Допомога пораненим надається індивідуально, залежно від потреб лікування.

– Які виплати передбачені тим, хто знаходиться у полоні, та хто їх отримує, доки військовослужбовець перебуває у полоні?

– Грошове забезпечення військовослужбовця, який знаходиться у полоні, отримує дружина та діти. Якщо їх немає, то батьки.

– Які виплати передбачені тим військовослужбовцям, які знаходяться на лікуванні після поранення чи у реабілітаційній відпустці після лікування?

– Повне грошове забезпечення, яке передбачено військовослужбовцю.

– Після яких поранень військовослужбовці можуть звільнитися з військової служби та яка процедура такого звільнення?

– Після поранення командир частини направляє військовослужбовця на ВЛК і там ухвалюють рішення. Якщо він буде визнаний непридатним до військової служби з виключенням з військової служби, то його звільняють з військової служби. Після цього військовослужбовець отримує документи, припис для взяття на військовий облік та прибуває до ТЦК за місцем проживання для взяття на облік. І вже далі ми оформлюємо на нього усі інші документи.

Віктор КРУК

Ці історії десятих жінок, які через війну залишилися без підтримки, та взяли на власні плечі свої й чоловічі справи та обов'язки.

Це історії десятих чоловіків, яким стало сили залишити власний дім та сім'ю, аби виборювати нашу Перемогу.

Тетяна Андроєва: «Психологічна підтримка потрібна кожній жінці, що втратила»

Тетяна Андроєва – матір п'ятих дітей та дружина військового. Її чоловік, кременчужанин Ігор Андроєв, загинув, звільняючи Харківщину.

Двоє її синів захищають країну на Донецькому та Мелітопольському напрямках. Третій – вчиться на рятувальника та планує змінити свою форму на військову.

Вже рік Тетяна вчиться жити без чоловіка

На плечах Тетяни – виховання ще двох дітей – Святослава та Лади. Постійне хвилювання за синів. А ще – великий дім, у якому колись жила велика дружна родина.

Що тримає цю жінку? Як вдається долати виклики? Хто допомагає? Що рятує? І чим ми з вами можемо допомогти вдовам або жінкам, чії чоловіки зараз на війні? Чи принаймні – не завдати їм зайвого болю.

Про це – в матеріалі «Кременчуцького Телеграфа».

Напередодні війни

Пані Тетяна згадує страшний для всіх день повномасштабного вторгнення 24 лютого 2022 року. Кілька днів із чоловіком вони були в напруженні. Тривожна валізка була зібрана, автомобілі заправлені.

– Знайомо мені зателефонувала 23 лютого о пів на десяту вечора. Була схвилювана та сказала: «Таню, росіяни завтра нападають». Я не повірила. Просто випала заспокійливе, бо вже три ночі не спала, і заснула. Проснулася о шостій ранку з купою пропущених дзвінків... – розповідає жінка.

У той день її чоловік був на роботі, а другий зміні – він працював на Кременчуцькому вагонобудівному заводі. Коли повернувся додому, постало питання виїхати.

– Я мала їхати у Львів на обстеження із сином Святославом. У нас були квитки на поїзд на 24 лютого, тобто на цей день, на п'яту вечора. Питання стояло, чи мені їхати тільки зі Святославом, чи брати ще й доньку Ладі і їхати разом. Вирішили на сімейній нараді, що їдемо всі. Я взяла ще свою маму і машину – це була для мене перша така далека подорож, – згадує Тетяна.

Рішення – захищати

Загиблий захисник – батько шістьох дітей, двоє з них служать у лавах ЗСУ.

Старший син, дізнавшись, що почалася війна, виїхав із Польщі, де працював. Проте з батьком вони розминулися.

Ще один син, Валентин, був призваний у квітні, екстерном випустившись із академії.

– Третій син навчається у Львівському університеті на рятувальника. Він щоразу каже мені:

«Мамо, я хочу піти воювати, брати захищають країну, я теж піду». А що я скажу своїм дітям? Навіть на похованні Ігоря я запитала сина, чи не змінив він своєї думки – він відповів, що це не обговорюється, – каже Тетяна.

Такими хлопців виховав батько. Він любив дітей. Старші сини нині кажуть, що слова батька згадують часто і дуже вдячні йому за таке виховання.

– Адже хлопці були непрості, проте була дисципліна. Вони знали, що потрібно допомагати мамі, бо мама – одна, маленька, а вони – чоловіки. Я приходила, в нас була ідеальна чистота завжди, і картопля начищена, я тільки готувала, а вони посуд мили, прибирали. Це Ігор їх так привчив, – розповідає жінка.

Справжній господар

Ігор Андроєв був дуже творчою особистістю. Він писав вірші, пісні, знімав та монтував документальні фільми. Все майстрував власними руками.

Все, що зроблено у дворі, зроблено ним самим, і в хаті також. Він вважав, що краще самому зробити, ніж когось просити.

– Жага до життя у Ігоря була велика. Кожен рік він планував побудувати щось нове. Ще лазню надумав. Я йому кажу: «Коли ми жити будемо?» – «Будемо жити, все буде добре», – відповідав.

Тетяна згадує, що коли купила цей будинок, у дворі стояла стара вишня. Чоловік за ніч викопав її та посадив березу. Жінка прокинулася та не зрозуміла, що не так: було багато гілочок – а зараз нічого немає. Вийшла на двір, а там береза стоїть. Вона і нині росте, вже років 20.

А ще Тетяна згадує про світанки, що зустрічали з Ігорем у горах Кавказу:

– Був такий «Караван сонячних бардів». Вони їздили по тодішньому СНД, пісні співали романтичні. Приїхав Ігор із ними до Геленджика, телефонує мені, каже – я буду тут ще тиждень, приїжджай, у морі покупаємося. Я й поїхала. Тиждень ми підіймалися на Кавказькі гори, ночували там, зустрічали схід сонця. То, звісно, неймовірно...

А родиною потім якось на День Незалежності вирішили піднятися на Говерлу – підкорили, і медальки собі купили, за те що підкорили...

У 2021 році на мій день народження ми з чоловіком їздили відпочивати в Єгипет. Думали, 30 квітня, на чоловікове 55-річчя поїдемо з усією родиною в Єгипет, покажемо дітям. Але товариш путін вирішив, що нам не світить...

«Це будинок вампіризму»

Коли Тетяна з дітьми та мамою повернулася з Польщі, в домі зламалося все. Через вимощення будинку вода пішла під фундамент, залило всю спальню. Жінка каже, що такого не було ніколи. Піднявся ламінат, шпалери.

Потім бойлер зламався, газова колонка, котел протік, затопив кухню. Це все сталося буквально за один тиждень.

Від того, що протік котел, «полетіла» посудомийна машина, насосна станція, світло почало вимикатися.

Нові назви вулиць Кременчука

На чю честь перейменовували вулиці у Крюкові

Кременчуцькі вулиці перейменовуються, позбавляючись свого радянського та імперського минулого. На мапах та адресних покажчиках з'являються нові імена. «Кременчуцький ТелеграфЪ» у своєму проєкті розповідь про них

Ми нарахували, що загалом з початку декомунізації у Кременчуці з'явилося понад 200 нових імен та назв, присвячених певним подіям. Частина з них перейменовували у 2016 році. З початком повномасштабної війни на нас чекало друге «велике перейменування».

Серед нових прізвищ є відомі імена, знайомі кожному українцю. Є кременчужани, які вже ніколи не пройдуться вулицями рідного міста: їх забрала війна.

Є прізвища тих, хто робив наше місто кращим або має кременчуцьке коріння та став відомим на весь світ. Є відомі історичні постаті та події. А є українці, що були вбиті, ув'язнені, закатовані радянською владою і надовго викреслені з історії. І про них знають далеко не всі.

Ми «пройшлися» перейменованими вулицями та зібрали їх докупи. І тепер по кожному району міста розкажемо про ці імена.

Пров. Сержанта Онопченка

(до 2022 – пров. Новохатська)

В'ячеслав Онопченко – бойовий медик з Кременчука, який загинув у березні 2022 року під час оборони Київщини.

Своє життя з армією пов'язав після подій 2014 року. До цього закінчив професійно-технічне училище № 6, працював на будівництві, був електрозварником та водієм на «Крюківському вагонобудівному заводі».

А у 2015 році під час мобілізації відправився виконувати бойові завдання на сході країни. У 2019-му підписав контракт із ЗСУ. Проходив військову службу на посаді бойового медика в окремії механізованій бригаді імені Чорних Запорозжців.

Зі слів бойових побратимів, В'ячеслав був справжнім бойовим медиком – неодноразово, ризикуючи власним життям, рятував товаришів на полі бою. Про це свідчать і нагороди від командування частини.

Вул. Віталія Базилевського

Звичайний кременчужанин, вихованець гімназії № 23, і наш Герой Віталій Базилевський загинув на пекельній Луганщині, коли йому було лише 23 роки...

Ще задовго до вторгнення він знав, що війна буде. Вже 24 лютого зібрав речі та пішов на війну. Вважав, що повинен захищати близьких та Україну.

Потрапив під мінометний обстріл у місті Попасна Луганської області. Бій був страшним: ніхто не встигав ні тікати, ні ховатися від обстрілів.

Віталій прийняв бій та смерть гідно. Вже у травні 2022 Кременчук попрощався з Героєм...

Віталій мріяв про нову машину, власну кав'ярню та дім для своєї майбутньої великої родини. А мама не хотіла відпускати на війну. Бо відчувала від першого дня, що він – не повернеться.

Вул. Василя Сліпака

(до 2022 р. – вул. Трьох Космонавтів)

Веселити відомий український оперний співак, соліст Національної Паризької опери, учасник Революції гідності, який відправився на війну.

Вже з 1997 року Василь був солістом Національної Паризької опери та виступав на сценах багатьох європейських театрів. 9 травня 2015 року виступив із прощальним концертом у Парижі, а 10 травня поїхав добровольцем захищати Україну.

Василь Сліпак, якого товариші по зброї знали під позивним «Міф», загинув у бою на Донеччині від кулі снайпера у 2016 році. Йому виповнився лише 41 рік...

Пров. Івана Приходька

(до 2016 – пров. К. Лібкнехта)

Легендарний директор одразу двох заводів-гігантів Кременчука, вагонобудівного та АвтоКрАЗ. За його керівництва розбудували правобережжя. Приходька призначили директором КВБЗ, коли йому було лише 37 років. Він очолював завод 13 років, за цей час вагонобудівний 33 рази перемагав у Всесоюзних змаганнях.

Завдяки старанням колективу КВБЗ та його директора Івана Приходька у повосенні роки у Крюкові велося масштабне промислове та житлове будівництво шкіл, медичних закладів, дитячих садків, стадіону, парку. 1957 року почалося будівництво житла на Раківці, звели оздоровчий дитячий табір та лікарняний комплекс.

На «Автозаводі» Приходько пропрацював 16 років, за цей час розбудувалась інфраструктура гігантського заводу.

Вул. Олександра Печерського

(до 2016 – вулиця Пархоменка)

Уродженець Кременчука став героєм голлівудського блокбастера: кіно розповіло про його втечу з німецького концтабору.

Офіцер Радянської армії у 1941 році отримав поранення та потопив у полон. У 1942 році разом з ув'язненими скоїв втечу, яка закінчилася провалом. В складі групи полонених-євреїв його відправили у табір знищення Собібор, де він організував втечу. Під час втечі полонені кидалися на колючий дріт, своїми тілами прокладаючи дорогу товаришам. Гинули під кулеметними чергами, підривалися на мінах, які оточували табір, однак не зупинилися.

З приблизно 550 ув'язнених вирвалося до чотирьохсот. А до кінця війни в живих залишилось 53 учасники повстання.

Після війни Печерський виступав свідком звинувачення на процесі одинадцяти охоронців табору Собібор. У 1987 році режисер Джек Голд в Голлівуді зняв блокбастер «Втеча з Собібору». Самого Олександра Ароновича Печерського на показі у США не було.

Пров. Сергія Петренка

(до 2016 р. – пров. Бородінський)

Кременчуцький поет, входив до Кременчуцької спілки літераторів «Славутич». Сергій Петренко був відомим у Кременчуці колекціонером старовини, краєзнавцем, власником місцевої мінералогічної колекції фігурних каменів «Дивовижний світ природи».

Унікальні знахідки Петренка поповнили експонати Кременчуцького краєзнавчого музею. Півкілограмовий бурштин місцевого походження став прикрасою одного з залів.

Після інсульту Сергій Миколайович більше не зміг творити, що дуже його засмучувало.

Не маючи постійного житла, даху над головою, щоб нікому не докучати та не бути тягарем друзям, поет наклав на себе руки 14 жовтня 2013, на свято Покрови.

Вул. Григорія Чуркіна

(до 2016 р. – вул. Радянської міліції)

Григорій Чуркін – купець першої гільдії, меценат, старобрядець. Залишив по собі щедри пожертви на розвиток Кременчука: на будівництво благодійних установ, на їх утримання. Завдяки йому у місті збудували приміщення притулку для сиріт та ремісничу школу – нині там розташоване ПТУ № 26. У 1881 році у Крюкові купець побудував старообрядницьку церкву Різдва Пресвятої Богородиці. Вона не збереглася.

У Крюкові зберігся гарний будинок купця Чуркіна, одна з небагатьох пам'яток архітектури Кременчука. Щоправда, за життя він не встиг його добудувати, і справу завершила дружина Чуркіна. Два роки поспіль до своєї смерті Григорій Чуркін був гласним Кременчуцької міської думи.

Пров. Алли Горської

(до 2022 р. – пров. Уляни Громової)

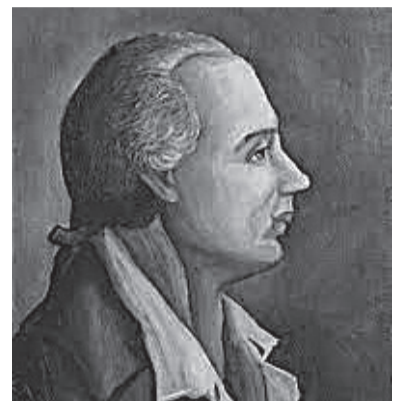
Художниця-шістдесятниця, діячка суспільно-політичного руху вбита за свою політичну позицію за таємним вироком радянської влади в 1970 році. Алла протестувала проти розправ над українськими правозахисниками.

Аллу кагебісти зарахували до очільників «терористичної бандерівської організації». Встановили за жінкою цілодобове стеження. Нерідко вдавалися до залякування та погрозували. Одного дня Алла поїхала до свекра, щоб забрати швейну машинку. Але додому так і не повернулася. А наступного дня знайшли тіло свекра на залізничній колії з відрізаною головою. І тільки три дні по тому міліція відімкнула двері в хату й виявила у підвалі труп Горської. Життя художниці обірвав удар ззаду по голові. Слідчі швидко знайшли відповіді на ці запитання – свекор, через особисту неприязнь, взяв і вбив невістку, а потім і сам кинувся під поїзд. Кримінальну справу за місяць закрили. Слідчим було байдуже, що свекор – літня

людина, яка вже не має стільки сил. А тут – сокирою забив невістку, перетягнув тіло в підвал і, пройшовши кілька кілометрів, покінчив із життям. Похорон Горської перетворився на мітинг проти комуністичної влади. Лише у 2000-х були розсекречені матеріали, з яких виходить, що вбивство правозахисниці було сплановано і організовано тодішньою владою.

Вул. Лікаря Самойловича

(до 2022 р. – Самойлівська)

Лікар-епідеміолог, що рятував наше місто та Україну від епідемії чуми 1784 року. Лікаря Самойловича у 1784 році до Кременчука «виписав» князь Григорій Потьомкін. Коли імператриця Катерина II проїжджала повз Кременчук, уся лівобережна частина Кременчука захворіла на чуму, багато людей помирало. Лікар Самойлович на той час боровся з інфекцією у різних містах – Москві, Одесі, Херсоні.

Він збудував 9 бараків у Крюкові та сам там лікував кременчужан: відділив хворих від здорових, ввів цілий ряд заходів. Лікари носили певний одяг, відділяли хворих людей від здорових, щоб уникнути зараження. І таким чином довів, що чума передається повітряно-крапельним шляхом. Територія, де лікували хворих, отримала назву «Карантин»: вона простягалась від пам'ятника козаку, що стоїть на по дорозі на Світловодськ, до палацу імені Котлова.

Вул. Академіка Герасимовича

(до 2016 – вул. Котлова)

Кременчужанин, ім'ям якого назвали планету. Борис Герасимович – видатний український астроном. Народився у Кременчуці. Один із перших астрофізиків-теоретиків і фахівців у зоряній астрономії.

Три роки був у науковому відрядженні в Гарвардській обсерваторії. Після повернення працював у Пулковській обсерваторії (спочатку завідував астрофізичним відділом, потім призначений директором).

Став жертвою сталінських репресій. За звинуваченням в організації контрреволюційної групи пулковських астрономів був заарештований і розстріляний у 1937 році. Реабілітований посмертно. Іменем Герасимовича названі місячний кратер та мала планета 2126 Герасимович.

Олена ЯРЕМКО

(Продовження – у наступних випусках)

Театр «МО» у Кременчуці відкрив новий сезон

У середині вересня кременчуцький Театр «МО» відкрив свій XI театральний сезон прем'єрою вистави «Слово на букву «В» заборонено!» за однойменною п'єсою А. Верби

Перед початком вистави під театром можна було побачити компанію інтелегентної молоді разом із поважного виду чоловіком. Це виявилися студенти першого та другого курсів із кафедри гуманітарних наук, культури та мистецтва Кременчуцького національного університету ім. Михайла Остроградського та їхній куратор.

Ще у червні ми хотіли потрапити на допрем'єрний показ цієї вистави, тому дуже зраділи, коли побачили афішу. Тож ми з нетерпінням очікуємо на цікаву та смішну прем'єру, яка все ж змусить подумати про щось серйозне. Адже Театр «МО» – це той театр, який може говорити про серйозні речі через комедію, – розповів доцент кафедри гуманітарних наук, культури та мистецтва Віктор Саранча.

Перед кожним показом режисер Максим Воробйов бере слово у затишному театальному передпокої. І це стало візитівкою Театру «МО» і вже доброю традицією. Цього разу, привітавшись із глядачами, він перепросив за свою недосконалу українську.

Сьогодні ми розмовлятимемо на впевненому суржикі, з яким постійно боремося. Дуже довго наші вистави звучали москальською. Але тепер ми пишаємося, що перейшли на українську, – зазначив Максим

Воробйов. Після чого запросив усіх до глядацької зали, де з третім дзвоником розпочалася театральна магія.

Спочатку, як і заведено в комедіях, було багато смішних моментів із життя двох родин кумів. Ці родини живуть у підвалі, який вони винаймають, адже їхнє житло залишилося у зоні бойових дій. Проте з кожним актом вистава перетворювалася на трагікомедію. Глядачі крізь сміх все більше впізнавали себе, свої будні та взаємини з друзями та рідними у ці часи важких випробувань.

Як розповів режисер, «Слово на букву «В» заборонено!» – це вистава про сьогодення багатьох українців. Тому вона так і називається – майже комедія сучасного життя.

Театр – це передусім думка, з якою глядач виходить із зали та несе її додому. А також емоції. Так, ми театр комедій. Комедій, які змушують замислюватися над тим, про що ми говоримо зі сцени. Театр «МО» – це про змісти та сенси, – наголосив він.

За словами Максима Воробйова, новий сезон дуже важкий для трупі. Адже зараз взагалі дуже важко займатися мистецтвом, бо складно думати про щось, окрім війни.

Проте багато глядачів дякують за наші вистави та кажуть, що отримують свіжий ковток повітря у ці буремні часи. Бо вони сприймають наш театр як віддушину, місце, куди можна прийти та відчутти, що тут їх розуміють, – зазначив режисер.

По закінченню вистави студенти групи МСД-23-1 КрНУ поділилися враженнями.

Все дуже якісно та класно зроблено. Для мене це був новий досвід. Вистава дуже сподобалася, – зауважив Андрій Дудник.

Це дуже сильна вистава, що влучила в саме серце. Хочу подякувати театру «МО» за те, що вони вклали свої зусилля у цю чудову роботу, – наголосила Єсенія Карачова.

Свою чергою кременчужани Валентина та Дмитро розповіли, що їм дуже сподобалося, але вони не впевнені, що це була комедія.

Це і про наше життя також, – зауважили вони.

А постійна глядачка Віра Костянтинівна розповіла, що через актуальність теми вистави вона весь час і сміялася, і плакала.

Варто зауважити, що квитки на прем'єру розкупили миттєво, та й на наступний показ також.

Наразі вже відомо, що 1 жовтня відбудеться третій показ вистави «Слово на букву «В» заборонено!», а значить кожен і кожна можуть самі визначити, що ж то за слово на букву «В».

Володимир ДМИТРЕНКО

ЮВІЛЕЙ

У Кременчуці відзначили ювілей міської художньої галереї

У четвер 21 вересня у нашому місті відзначали ювілей Кременчуцької міської художньої галереї – 25 років із дня її створення. У цей день у галереї зібралася мистецька спільнота Кременчука – художники, бібліотекарі, діячі культури. Згадували найяскравіші моменти з життя галереї, а також тих художників, які пішли у вічність

Працівник галереї Володимир Скляр розповів «Кременчуцькому Телеграфу», що її було відкрито на День міста у 1998 році. За 25 років виставкової діяльності тут була представлена творчість понад 4000 авторів, організовано близько 400 експозицій.

Володимир Скляр наголосив, що галерея є підрозділом Музейного фонду України. Наразі колекція живопису, графіки, декоративно-вжиткового мистецтва становить близько 1700 експонатів, із них понад 1000 – основного фонду.

Ми зараз агітуємо, щоб люди приносили свої роботи. Щоб вони бачили, що роботи – у Музейному фонді України, і не думали, що це комусь віддав – і

невідомо де картина, – каже пан Скляр.

Володимир Маньков, який на початку 2000-х років був головою Кременчуцької організації Національної спілки художників України, розповів історію про те, як взагалі галерея з'явилася у нашому місті.

За його словами, ще у 80-х роках у приміщенні сучасної галереї діяли виставковий зал та кілька майстерень художників. Тоді ще Кременчуцької організації Національної спілки художників України не було, митці належали до Полтавської обласної організації НСХУ.

У 1993 році у місто приїхав художник Віктор Шенгур, який мав зв'язки і започаткував Кременчуцьку організацію НСХУ.

Той час її членами були 10 митців, а у 1995 прийняли ще сімох, включаючи й Володимира Манькова.

Тоді вже художники вирішили від імені Спілки звертатися до влади Кременчука з проханням щодо створення картинної галереї, – розповідає Володимир Маньков. – Тодішній мер Іван Пономаренко, який вже свої повноваження складав, передав цю залу Спілці художників. Так була організована картинна галерея.

Під час урочистого заходу, присвяченому ювілею, мер Віталій Малецький повідомив, що міська влада дарує художній галереї сертифікат на придбання кондиціонерів.

Наразі на виставці, присвяченій 25-річчю ювілею, можна побачити 96 робіт, які галереї подарували художники, по одній від кожного автора.

Виставка діятиме до 28 жовтня.

Міська художня галерея на вул. Коцюбинського, 4 працює за графіком:

- ср-нд – 10.00 до 18.00;
- пн-вт – вихідні.

Можна відчутти себе всередині картини

Катерина ТУРУБАРА

ФІЛАТЕЛІЯ

Конверти до ювілейних дат

Минулого тижня Кременчуцьке товариство філателістів випустило три поштові конверти, присвячені ювілейним датам. Урочисте погашення відбулося на центральному поштовому відділенні міста

Два конверти присвятили кременчуцьким художникам Ксенії Бондаренко та Олені Кожухарь, третій – ювілею галереї. Їх погасили у день відзначення 25-річчя Кременчуцької міської художньої галереї спеціальним штемпелем постійної дії «Кременчук місто легенд. Пливе щука з Кременчука» та штемпелем червоного кольору «Кременчуцька міська художня галерея», які розробила експертна група галерей та художниця Оксана Бойко.

Ксенія Бондаренко є головною художницею Міського

палацу культури, тож багато хто з містян, які відвідують заходи у цьому закладі, знайомий з її роботами, навіть якщо і не знають про це. Вона також розробила дизайн серії конвертів, присвячених 50-річчю Міського палацу культури.

Олена Кожухарь – художниця-дизайнерка, яка малює не тільки фарбами на полотні і папері, а й створює мурали. Зокрема, її розпис прикрашає простір біля торговельного центру поблизу Меморіалу «Вічно живим» на вул. Київській.

Також Кременчуцьке товариство філателістів випустило

поштовий конверт, присвячений 25-річчю салону «Колекціонер». На конверті зображений власник салону Ігор Кісільов із товаришем Анатолієм Жовтяком і старовинним годинником на тлі артефактів, а також значок, яким незабаром нагородять членів місцевого клубу колекціонерів. Дизайн конвертів – кременчуцького фотографа Ігоря Носова.

Також філателісти випустили конверт, присвячений 130-річчю дендропарку «Устимівський». Дизайн конвертів розробив кременчужанин Анастолій Новарчук.

Як повідомили «Кременчуцький Телеграф» у дослідній станції, на першому конверті зображено один із найпопулярніших краєвидів дендропарку «Устимівський», а на другому – рослини під назвою Ксантоцерас горобинолистий (Xanthoceras sorbifolium), або Чекалкін горіх. Спеціальне «погашення» ювілейних конвертів планують здійснити наприкінці вересня або на початку жовтня.

Володимир ДМИТРЕНКО

ВИЗНАННЯ

Капітан ХК «Кременчук» - найкращий бомбардир Кубка України з хокею

Капітан хокейної команди «Кременчук» Віталій Лялька очолив рейтинг 10 найкращих бомбардирів цього річного Кубка України. На його рахунок – п'ять шайб та три асисті. Про це стало відомо із Facebook сторінки ФХУ

Загалом у десятку ввійшли п'ятеро гравців ХК «Кременчук» – Богдан Середницький, Гліб Кривошапкін, Владислав Брага, Святослав Тимченко та безпосередньо Віталій Лялька.

Від ХК «Кременчук» найбільше спортсменів, які потрапили у рейтинг, у порівнянні з іншими командами України. Нагадаємо, ХК «Кременчук» переміг на Кубку України з хокею 2023.

Відомо із Facebook сторінки ФХУ

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Кременчужанка перемогла на чемпіонаті України

Вихованка Кременчуцького спортивного ліцею ім. Піддубного Валерія Лапа виборола «золото» та «срібло» на командному чемпіонаті України з легкої атлетики. Про це повідомили на Facebook сторінці кременчуцького закладу 18 вересня

Змагання проходили в Івано-Франківську серед юнаків і дівчат 2008 року народження та тривало чотири дні.

Кременчуцька спортсменка Валерія Лапа посіла перше місце у потрібному стрибку і стала срібною призеркою у бігу на 100 метрів

До змагань легкоатлетку готувала тренерка Вікторія Козлова.

Вероніка БІЛОДІД

